

En trosbekendelse eller anden tekst, som henviser til religionens læregrundlag og/eller læretradition, og som klarlægger, hvordan der er tale om 'gudsdyrkelse' efter udvalgets retningslinjer, og hvordan denne tro giver retningslinjer for medlemmernes etik og moral.

Islamisk Forum er et sunnimuslimsk, islamisk trossamfund og følger derfor Trosbekendelsen nævnt forinden sammen med de i alt fem søjler i sunni muslims islam. Trosbekendelsen er den første søjle i Islam. Altså fundamentet for at være muslim.

Beskrivelse af trosgrundlag:

1) Shahādah er islams trosbekendelse. Den forkynder troen på én gud (Allah) og Muhammed som Allahs profet. Recitering af trosbekendelsen er en af islams fem søjler. Det at fremsige bekendelsen foran mindst to muslimske vidner, anses af muslimer for at være en officiel erklæring om at man er muslim. Shahadahen falder i to led og lyder i sin fulde form på arabisk أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ (ašhadu 'an lā 'ilāha 'illā llāhu wa 'ašhadu 'anna muḥammadun rasūlu llāhi), hvilket ordret betyder: "Jeg bekender, at der ingen gud er foruden Allah, og jeg bekender, at Muhammed er Allahs profet". Undertiden udelades indledelsesleddene, og man skriver blot لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ (lā 'ilāha 'illā llāhu wa muḥammadun rasūlu llāhi), altså: "Der er ingen gud foruden Allah, og Muhammed er Allahs profet". Dette indikerer en radikal monoteisme og forkaster troen på flere guder. Muslimer siger bønner hver dag, inden de går i seng. Jo flere gange de siger trosbekendelsen desto bedre. Der er tre forskellige grunde til at udføre trosbekendelsen. Man ønsker at underkaste sig Allah og vise ham sin kærlighed, så han vil belønne én i himlen. Så er der de sociale grunde, Umma, hvor folk opnår en fællesskabsfølelse i troen på Allah. Kontemplation er den sidste grund til at udføre trosbekendelsen.

Trossamfundets centrale ritualer:

Udover trosbekendelsen er de 4 andre søjler:

2) De daglige bønner. Islamisk Forum, giver mulighed for at læse disse bønner i vores kulturhus. Salah eller salat (arabisk: صلاة) er et arabisk ord, der oprindeligt refererede til 'bønner' generelt. Det er senere hen kommet til implicit at referere til de 5 daglige rituelle bønner, som muslimerne ifølge islams regler er forpligtet til at udføre. Ordet Namaz (نماز) refererer kun til disse 5 bønner, som gør det til et mere passende ord[1]. Bønneren er en af sunni islams fem søjler. Om fredagen er det tilrådet (mustahab) at fortage denne i fællesskab i en moske, ellers kan denne fortages som en almindelig bøn i hjemmet. Kroppen (inkl. ansigtet) skal altid vende mod Qibla/Mekka, mens man udfører de karakteristiske bønner - om dette er de daglige bønner eller andre tilrådet bønner.

Udover troen på Allah og troen på at Allah hører ens bøn, er der også andre grunde til at bede. Det kan være af sociale grunde når man sammen er i moskeen om fredagen og beder, eller det kan være af individuelle grunde, for at opnå sjælero og kontemplation. Det kan også være af religiøse grunde såsom at opnå renhed (idet man skal udføre et

renselsesritual før man beder) eller for at opnå fortjeneste. Lige meget hvilken grund, så er det obligatorisk at opretholde de 5 bønner dagligt.

Vedr. bønne tider I Koranen kan der læses:

Koranen Bani Israil [17:78]

"Hold bøn mellem solens begyndende deklination og nattens mærke og (reciter) Qur'anen ved daggry, thi Qur'an-recitation ved daggry er (særlig) velbehagelig (for Allah)".

I dette vers giver Allah klart de troende muslimer tidspunkter der er for bøn:

Begyndende deklination af solen: Begyndelsen af tidspunktet for middagsbønnerne (zuhr & asr),

Nattens mørke: Begyndelsen af tidspunktet for aftensbønnerne (magrib & isha) og

Morgen recitationen: Som er tiden for morgenbønnen (fajr).

Ud fra dette vers er der 3 tidspunkter for de daglige bønner:

1. 1) morgen (fajr),
2. 2) middag (zuhr & asr) og
3. 3) aften (magrib & isha).

I Koranen, vers 114 i kapitlet Hud bekræftes dette:

Koranen Hud [11:114]

"Og hold bøn ved dagens to ender og i den nærmeste (del) af natten, thi de gode gerninger driver de onde på flugt. Dette er en formaning for dem, der vil tænke efter".

Det er igen opdelt i tre tidspunkter:

Første & Andet tidspunkt: morgenbønnen og middagsbønnerne, som er hver deres side af dagen,

Tredje tidspunkt: Nærmeste del af aftenen er aftensbønnerne.

Således nævner Koranen 3 tidspunkter de obligatoriske bønner skal holdes på.

3) Fasten. Ramadanen er den muslimske fastemåned. Islamisk Forum giver mulighed for og støtter op omkring at vores medlemmer kan læse fælles bønner i Ramadan måneden i vores kulturhus, samt at fejring af helligdagene og namaz Eid kan foretages samlet.

Ved at faste aktualiserer man Koranens åbenbaring, idet ramadan er måneden for Koranens åbenbaring.

Ramadanen strækker sig over 29-30 dage uden mad, drikke, røg i dagtimerne. Om natten er de nævnte ting tilladt, fordi Allah ønsker at gøre det let for mennesket.

Undtaget fastereglerne: børn, syge, ældre, rejsende, gravide, ammende mødre og mænd i krig. Syge eller rejsende skal faste et ligeså stort antal dage på et andet tidspunkt, eller man kan som syg i stedet bispise en fattig.

I løbet af ramadanen betales en form for skat (zakat al-Fitr), nemlig et beløb til velgørenhed, så fattige også kan få råd til en hæderlig Eid-fest. Under fasten foregår oplæsning af Koranen. Fastemåned afsluttes med en eid-fest.

Blandt andre formål med fasten kan nævnes, at man ved at faste erfarer sultfølelsen hos de fattige, og at rig og fattig sættes på samme trin. Nogle opfatter fasten som en prøve på lydighed og udholdenhed overfor Gud (fysisk, moralsk og åndelig disciplin), og mener, at fasten styrker kraft og modstand i mennesket, idet der ved overvindelse af legemet sker en opløftelse af ånden. Fasten kan også opfattes som en tak til Gud for hans ledelse og barmhjertighed og en fornægtelse af sig selv, hvor man bortviser det, som er grundlag for umoral, og gør fordring på højere værdier, dvs. de åndelige værdier. Altså er fasten både en fysisk, moralsk og åndelig disciplin.

Den islamiske kalender følger månen og derfor flytter muharram sig 11-12 dage hvert år i forhold til den gregorianske kalender. Måneder starter, når en rettroende muslim iagttager nymånen på himlen, og derfor kan det ikke præcis siges, hvornår en måned vil starte.

4) Almissen, velgørendhed kaldet Zakat. Zakat (zakât) er en af islams fem søjler og er en slags skat der betales af de troende muslimer. Betalingen af zakat er obligatorisk for muslimerne. Denne udregnes individuelt og betales individuelt.

Der findes to former for zakat:

- zakat ul mal - som indebærer at man skal betale 2,5% af sin samlede formue.
- zakat ul fitr - som indebærer at familiens overhoved i forbindelse med ramadanen skal betale en sum penge, der svarer til cirka 50 kroner per husstandsmedlem.

Zakat ul mal skal betales hvert år, under forudsætning af at en persons indkomst har overskredet en vis minimumsgrænse der kaldes nisab. Nisab svarer til omkring 10 000 kroner. En muslim kan desuden vælge at betale mere end de obligatoriske 2,5%, som et frivilligt bidrag der kaldes for sadaqah.

Det arabiske ord zakat betyder renselse og vækst. I dens spirituel mening er zakat bl.a. en renselse af sjælen, en velsindelse og dermed vækst.

al-Fitr betyder bryden, der referer til bryden af fasten efter ramadan måneden. I den første dag efter ramadan måneden afholdes Eid ul fitr [brydens fest], som er en af de to årlige muslimske festligheder. Zakat ul fitr skal være betalte før festens bøn i denne dag (salat ul Eid), således at de fattige har pengene i hånden til dagen.

5) Pilgrimsfærden Hadj udgør den femte søjle (religiøse grundpiller) i sunni-islam.

Islamisk Forum støtter op omkring medlemmer der skal på pilgrimsfærd. Vi vejleder og rådgiver dem om hvordan denne udføres. Der holdes vejledningsmøder inden medlemmer drager afsted, og der afholdes festmiddag når de vender tilbage.

Som troende muslim er man pålagt at udføre en pilgrimsfærd til Mekka mindst én gang i løbet af livet, hvis ens økonomiske situation og fysiske tilstand tillader det.

Pilgrimsfærden er et udtryk for menneskets lydighed mod Allah, og efter en fuldført

pilgrimsfærd er man som mand berettiget til at betegne sig selv med titlen el-Hadj og som kvinde Hadja. Til pilgrimsfærden hører fastlagte ritualer, og blandt andet er vandringen 7 gange omkring den hellige Ka'ba obligatorisk. Idet Ka'baen fungerer som et symbol på Guds enhed bliver vandringen med Ka'baen som centrum et symbol på, hvordan man som menneske bør placere Gud i bevidsthedens centrum i al vor virksomhed. Med pilgrimsfærden aktualiseres Abrahamlegenden, hvilket sker gennem følgende ritualer: at drikke af "Zamzam-brøndens" vand, at løbe 7 ture imellem to fastlagte geografiske punkter, "Safa" og "Marwa", at overvære en prædiken på "Arafat-sletten", som var stedet for Muhammeds afskedsprædiken, at kaste 7 sten på en søjle i Mina, hvilket symboliserer stening af Djævelen, da Djævelen i Abrahamlegenden frister Abraham. Desuden ofres der på pilgrimsfærden dyr (lam og får) til Gud for at udtrykke glæde over, at ofringen af Abrahams søn ikke blev fuldført. Pilgrimmene går 7 gange rundt om Kabaen, derefter går de 7 ture mellem Safa og Marwa.

I dag drager omkring 2 millioner mennesker fra hele verden årligt til Mekka på pilgrimsfærd inden for den samme tidsperiode – Hidja (pilgrimsmåned). Under pilgrimsfærden er alle iklædt den samme enkle, hvide klædedragt, som symboliserer renhed. Desuden medfører den ens påklædning, at alle pilgrimmene fremstår ens uafhængigt af, hvilken social klasse de tilhører, hvilket udtrykker enhed og fællesskab. Under pilgrimsfærden er det endvidere vigtigt, at man overholder visse forbud. Blandt andet er det forbudt at klippe sit hår og skæg, benytte parfume og lignende; ydermere er man pålagt seksuel afholdenhed i denne periode.

6) Centrale religiøse tekster (uddrag eller beskrivelse er tilstrækkeligt i forbindelse med større tekst-traditioner).

Den absolutte mest centrale religiøse tekst i vores gudsyndelse er Koranen. Denne bliver læst, reciteret og undervist i dagligt i Islamisk forums kulturhus.

Koranen (القرآن al-Qur'ān) er muslimernes primære helligskrift, som ifølge læren blev åbenbaret i brudstykker til Muhammed igennem ærkeenglen Gabriel. Selve ordet koran viser tilbage til det arabiske ord qara'a, hvilket betyder "at læse" eller "at recitere".

Koranen består af 114 kapitler, suraer. Den er parallelt hermed inddelt i 30 djuz, "dele", som blev samlet af den tredje kalif, Uthman ibn Affan (644-656). Samlingen af Koranen skete på baggrund af forskellige nedskrevne notater samt mundtlige overleveringer. Rækkefølgen, hvori suraerne er opstillet i Koranen, er afgjort af deres længde med undtagelse af den første sura. Suraerne klassificeres efter deres affatningssted som enten mekkanske eller medinensiske, afhængig af om de er fremkommet, medens Muhammed endnu boede i Mekka, eller efter han udvandrede til Medina. Suraerne fra Mekka er kendetegnet ved, at de er poetisk skrevne og blandt andet omhandler skildringer af paradiset og helvede, islams radikale monotheisme samt fortællinger om profeterne. Suraerne fra Medina er typisk længere og indeholder blandt andet anvisninger om, hvordan man bør leve sit liv som rettroende muslim. Desuden findes der her love og moralske bud samt adskillige fortællinger vedrørende profeterne og vigtige begivenheder såsom betydningsfulde slag mellem jøder og arabiske slægter.

Muhammed var ifølge islamisk tradition analfabet, hvilket bruges som et argument for, at Koranens ord er sande og stammer fra Gud, da Muhammed ikke kan have læst sig til sin viden andetsteds. Koranen kan fortolkes, da dele af den er skrevet allegorisk, og blandt muslimer er der enighed om, at Koranen er et så fuldkomment værk, at kun Gud er i stand til fuldt ud at forstå den.

Selve tolkningen af Koranen er der som sagt uenighed om. Tolkningen af dens indhold kan ske på baggrund af en traditionalistisk eller modernistisk indstilling. Som traditionalist går man ind for, at Koranens ord skal følges til punkt og prikke uden nogen afvigelser. Der er således ikke plads til egne fortolkninger og moderationer. Som modernist mener man, at Koranen kan tolkes, så den kommer til at passe ind i det moderne samfund. Samfundet skal dog bygges på Guds lov, for det har Gud sagt, men man mener, at tradition skal skilles fra religion.

Andre vigtige tekster er Hadith. Disse forefindes i Islamisk Forum Taastrup's kulturhus, og kan anvendes til at studere profetens liv og handlinger nærmere. En hadith (ar. حديث ḥadīth "nyhed, fortælling") er en kort beretning om den muslimske profet Muhammeds handlinger eller udtalelser i en given situation. Den arabiske flertalsform er أحاديث aḥādīth, men på dansk bruges dertil også formen hadither eller bare hadiths.

Ahadith udgør sammen med sira – de traditionelle biografier af profetens liv – den såkaldte sunna, samlingen af traditioner om Muhammeds sædvane. Altså er ahadith overleveringer, som beretter om profeten Muhammeds sædvane, dvs. om hvad han sagde, gjorde og, ikke mindst, undlod at gøre.

Der findes flere forskellige hadith-samlinger, og disse regnes for essentielle for at afgøre den korrekte muslimske reaktion på eller stilling til en bestemt sag, idet man efterstræber at følge profetens forbillede. I den islamiske jurisprudens (fiqh) opererer man med fire lovklender (usul al-fiqh'), og blandt disse rangerer profetens sunna.

De klassiske hadith-samlinger er tematisk opdelt, så enhver muslim kan slå op i den med henblik på at finde et svar på en given problematik. Hadithsamlingerne af Bukhari og Muslim b. al-Hajjaj anses af sunni-muslimer for at være de mest troværdige og autoritative.

7) Beskrivelse af vielsesritualet i Islamisk Forum

Vielsesritualet i islam kaldes også Nikah. Det er en gensidig aftale imellem brud og brudgom. Islamisk forum giver mulighed for at der kan afholdes Nikah i vores kulturhus. I fremtiden vil vores egen nye imam (Ehsan ul Haq Baig) også varetage de formelle ritualer vedr. Nikah, altså vielsesritualet., når godkendelse som vielsesforretter, altså vielsesbemyndigelse foreligger.

Gensidig aftale af brud og brudgom

Ægteskab (nikah) er en højtidelig og hellig social kontrakt mellem brud og brudgom. Denne kontrakt er en stærk pagt (mithaqun Ghalithun) udtrykt i Koranen 4:21). Den

ægtepagt i Islam er ikke et sakramente. Det er genkaldelig.

Begge parter bliver enige og indgå denne kontrakt. Både brud og brudgom har frihed til at definere forskellige udtryk, og betingelserne for deres smag og gøre dem en del af denne kontrakt.

Begge parter skal sige "ja" til at ville gifte sig med hinanden.

Mahr

Ægteskabet-gave (Mahr) er en guddommelig påbud. Det at give Mahr til bruden, som brudgommen er en væsentlig del af kontrakten.

»Og give kvinder (om ægteskab) deres Mahr som en (nikah) gratis gave" (Koranen 4:4)

Mahr er en symbolsk forpligtelse mandens ansvar og kan udbetales i kontanter, ejendom eller løsøre genstande til bruden. Mængden af Mahr er ikke juridisk dog specificeres, moderation i henhold til de eksisterende sociale norm anbefales. Den Mahr kan udbetales straks til bruden på tidspunktet for ægteskabet, eller udskudt til et senere tidspunkt, eller en kombination af begge. Den udskudte Mahr dog forfalder i tilfælde af død eller skilsmisse.

En ægteskabssager part udtrykker 'ijab "villige samtykke til at indgå ægteskab og den anden part udtrykker' qubul" accept af ansvaret ved samling af vielse. Kontrakten er skrevet og underskrevet af bruden og gommen og deres to respektive vidner. Denne skriftlige ægtepagt ("Aqd-Nikah) er da annonceret offentligt.

Prædiken

Den samling af nikah er rettet med et ægteskab prædiken (khutba-Tun-nikah) ved de muslimske af arrangementer ægteskabet. I ægteskabet samfund, sædvanligvis en tilstand udnævnt muslimsk dommer (Qadi) officiates den nikah ceremoni og holder referat af ægtepagt. Men nogen tillid værdig praktiserende muslim kan udføre nikah ceremoni, som islam ikke fortaler præstedømme. De dokumenter ægtepagt / certifikatet er indgivet til moskeen (Masjid) og lokale myndigheder for registrering.

Profeten Muhammad (S) gjorde det til sin tradition (sunnah) at få ægteskabet prædiken leveret i forsamlingen til solemnize ægteskabet. Prædiken opfordrer brud og brudgom, samt de deltagende gæster i forsamlingen til et liv i fromhed, gensidig kærlighed, venlighed og social ansvarlighed.

Den Khutbah-Tun-Nikah begynder med lovprisning af Allah. Hans hjælp og vejledning søges. Den muslimske trosbekendelse, at »Der er ingen værdig tilbedelse undtagen Allah og Muhammad er Hans tjener og budbringer" er erklæret. De tre koranske vers (Quran 4:1, 3:102, 33:70-71) og en Profetisk siger (hadith) danner hovedteksten i ægteskabet. Dette hadith er:

»Ved Allah! Blandt alle jer jeg er mest gudfrygtig, og blandt jer alle, er jeg den supermost at redde mig fra Allahs vrede, men min tilstand er, at jeg overholder bøn og søvn også. Jeg observere hurtigt og suspendere overholde dem, jeg gifte kvinde også. Og han, der vender væk fra min Sunnah ikke har nogen forbindelse med mig ". (Bukhari)

Den muslimske af arrangementer Vielsen konkluderer ceremoni med bøn (Dua) for brud, brudgom, deres respektive familier, lokale muslimske samfund, og det muslimske samfund som helhed (Ummah)

Ægteskab (nikah) betragtes som en handling af tilbedelse (ibadah). Det er dydige til at gennemføre det i en moské holde ceremonien enkle. .

Profeten Muhammad (S) fandt enkle bryllupper det bedste bryllupper:

»Det bedste bryllup er, at når de mindst besvær og omkostninger er skænket". (Mishkat)

. Islam går ind for enkelhed i ceremonier og fester

Vielsen er en social såvel som en religiøs aktivitet, og der vil blive gjort opmærksom på at vielsen følger dansk ret/regler med borgerlig gyldighed.

Primære krav (Selve ritualet)

1) Gensidig aftale (Ijab-O-Qubul) af bruden og gommen

(Parterne skal være til stede samtidigt ved vielsen)

(Begge parter bliver spurgt om de vil indgå ægteskab med hinanden)

(Begge parter skal sige "ja" til at ville gifte sig med hinanden.)

2) To voksne og fornuftige vidner

(Vielsen sker I overværelse af to vidner)

3) Mahr (ægteskab-gave), der skal betales af den nette til bruden enten straks (muajjal) eller udskudte (muakhkhar), eller en kombination af begge

4) **Vielsesforretter erklærer herefter parret for ægtefolk.**

Under vielseshandlingen spørger den, der foretager vielsen, efter at have fastslået parternes identitet:

Da De over for mig har oplyst , at De ønsker at indgå ægteskab med hinanden, spørger jeg, om De NN (mandens fulde navn) vil have HH (kvindens fulde anvn) til ægtefælle ?

Når manden har svaret ja, spørges kvinden:

På samme måde spørger jeg dem HH (kvindens fulde navn) om De vil have NN (mandens fulde navn) til ægtefælle?

Når kvinden har svaret ja, udtaler den, der foretager vielsen:

Efter at De nu har erklæret at ville ægte hinanden, forkynder jeg Dem herved at være ægtefolk.

Sekundær Krav

- 1) Væрге (wakeel), der repræsenterer brudens
- 2) Skriftligt ægtepagt ("Aqd-Nikah) underskrevet af bruden og gommen og vidner med to voksne og fornuftige vidner
- 3) Qadi (staten udpeget muslimske dommer) eller Ma'zoon (en ansvarlig person af arrangementer i Vielsen)
- 4) Khutba-Tun-Nikah til solemnize ægteskabet

Den Ægteskab Banket (Walima)

Efter fuldbyrdelsen af ægteskabet, holder brudgommen en banket kaldes en walima. De pårørende, naboer og venner er inviteret for at gøre dem opmærksomme på ægteskabet. Både rige og fattige i familien og samfundet er inviteret til ægteskab fester.